

II. Den nugældende udligningsordning.

Idet voldgiftsretten med hensyn til den gældende udligningsordnings tilblivelse kan henvises til de af de tidligere voldgiftsretter afgivne betænkninger af 20. december 1950 og 28. september 1953, skal der i det følgende gives en redegørelse for indholdet og virkningerne af lovens bestemmelser i deres nævrende form:

Loven er inddelt i 5 kapitler, hvoraf de 3 første kapitler vedrører den økonomiske udligning mellem de 3 hovedstadskommuner, medens kapitel 4 omhandler spørgsmålet om teknisk samarbejde imellem kommunerne, og 5. kapitel endelig indeholder bestemmelser om lovens ikrafttræden og revision.

I lovens kapitel I behandles spørgsmålet om *økonomisk udligning mellem Københavns og Frederiksberg kommuner*, og det bestemmes i § 1, at man på grundlag af de 2 kommuners årlige regnskaber opgør for hver kommune for sig, hvilket nettoudbytte opholdskommuneskatten og erhvervsskatten ville udbringe ved lige anvendelse af den københavnske rateskala.

Beregningen af nettoudbyttet af opholdskommuneskatten sker under anvendelse såvel af de i Københavns kommune faktisk benyttede børnefradrag som under anvendelse af de for København gældende regler om fradrag for hustruers selverhverv, forsørgerfradrag o. s. v.

Dernæst opgøres kommunernes nettoudbytte af selskabsskat, således at man ved beregningen anvender den laveste af de i de 2 kommuner anvendte beskatningsprocenter.

Endelig opgøres for hver kommune, hvilket nettoudbytte de kommunale ejendomsskatter (grundskyld, ejendomsskyld, dækningsafgift og grundstigningsskyld) ville udbringe beregnet på grundlag af den for Københavns kommune for vedkommende regnskabsår faktisk anvendte grundskyldspromille. Ved beregningen anvendes det fradrag, der i henhold til lovgivningen om kommunale ejendomsskatter er fastsat i Københavns kommune for den enkelte ejendom (d. v. s. for regnskabsåret 1954—55 21 000 kr.).

Resultatet af de foretagne beregninger ser for regnskabsåret 1954—55 således ud:

	København (1000 kr.)	Frederiksberg (1000 kr.)	Til- sammen (1000 kr.)
Grundbeløb af opholdskommuneskatten.....	189 328	44 348	233 676
Skattefordelinger og godtgørelser for erhvervsskat.....	2 438	784	3 222
Nettobeløb.....	186 890	43 564	230 454
Erhvervsskat.....	12 164	522	12 686
Opholdskommuneskat og erhvervsskat...	199 054	44 086	243 140
Selskabsskat.....	22 073	2 075	24 148
Ejendomsskatter...	28 306	4 499	32 805
Ialt...	249 433	50 660	300 093

Afgørelsen af, hvorvidt kommunernes nettoudbytte ved lige skatteudskrivning for det enkelte år skal indgå i de endelige udligningsberegninger med 100 pct. af rateskalaens grundbeløb eller efter en i forhold hertil forhøjet eller nedsat målestok, sker på den måde, at man beregner et for de 2 kommuner gældende fælles skattetal og fælles udgiftstal.

Skattetallet er i lovens § 2, stk. 3, bestemt som det beløb, som kommunernes samlede nettoudbytte af opholdskommuneskatten ville andrage pr. indbygger ved anvendelse af rateskalaens grundbeløb med tillæg af kommunernes samlede nettoudbytte pr. indbygger af erhvervsskat, selskabsskat og ejendomsbeskatning, udskrevet på ensartet grundlag efter de ovenfor anførte regler. Kommunernes indbyggertal er ifølge lovens § 10, stk. 3, således som denne bestemmelse er ændret ved § 1 i lov af 14. februar 1951, middeltallet af de ved folketællingerne i november måned i det pågældende og det forudgående regnskabsår opgjorte antal fast bosiddende personer i de to kommuner, og ved beregningerne af udligningstilsvarene for regnskabsåret 1954—55 har det i betragtning kommende indbyggertal for Københavns vedkommende herefter udgjort 756 740 og for Frederiksbergs vedkommende 117 584, altså ialt 874 324, hvorefter det i betragtning kommende skattetal kan beregnes som det ovenfor nævnte beregnede